

Bepeinsing oor die verhouding tussen *Besondere Genade* en *Algemene Genade*

Enige denkende en verantwoordelike Christen spartel voortdurend om hierdie dinge in gesonde balans te hou.

Die onderskeid tussen hierdie twee aspekte van God se genade moet steeds kompromieloos gehandhaaf word. Die twee verskil heeltemal. Die aard is anders, die uitdrukking uiteenlopend, en die doel pole uit mekaar.

Dis hoogs naïef en Bybelse onsin om te reken dat iemand gered is bloot omdat hy of sy 'n *goeie mens* is. Natuurlik word ware Christenskap ook aan sy moraliteit geken, maar dit beteken nie dat dit *nét* Christene is wat moreel uitnemend lewe nie.

Die Fariseërs het hoë sedelike standaarde gehandhaaf.

En wat van Cornelius vóór sy bekering? In Hand 10:2 lees ons: "*Hy, en ook sy hele huis, was godsdienstig en godvresend, het baie liefdadigheid aan die volk bewys en gereeld tot God gebid.*" Tog, as Petrus later verslag doen, vertel hy hoe 'n engel vooraf vir Cornelius gesê het: "*Stuur manne na Joppe en laat haal Simon, ook bekend as Petrus. Hy sal vir jou 'n boodskap meedeel waardeur jy verlos sal word — jy en jou hele huis.*" (Hand 11:13-14).

*Niemand word op grond van sy of haar moraliteit gered nie!
Mense word slegs op grond van Christus se middelaarswerk gered.
En dit realiseer deur ware geloof alleen.*

Máár, let op, geloof het inhoud.

Cornelius moes Petrus se boodskap hoor — die evangelie — voordat hy gered is. (Vgl. Joh 17:17-20; Rom 10:13-17; 1Kor 1:21; 2Tess 2:13-14; 1Tim 4:16; Jak 1:18; 1Pet 1:23).

*Ja, geloof sonder werke is dood (Jak 2:14-26),
maar werke sonder geloof (met "ware waarheid" as inhoud)
is tevergeefs wat ewige redding betref.*

Tog moet ons versigtig trap vir 'n vals teenstelling — asof God se *reddende genade* die *goeie gawes* van Sy *algemene genade* buite perke plaas. Per slot van rekening kom ook laasgenoemde van die Here self.

God se reddende genade in iemand se lewe werk heiligend in op die *goeie gawes* van Sy algemene genade. Want so 'n persoon leer gou-gou om hierdie gawes in te span in diens van die Here en heiligmaking en die uitdra van die evangelie.

*Ware dissipelskap is nie wêreldmydend nie.
Dis wêreldreikend!*

Presies hier lê die sleutel tot die veredelende invloed van rasegte en gespierde Bybelse Christenskap. Want dit het 'n diep agting en waardering vir dit wat goed en edel en verhewe is in hierdie lewe. Dit weet mos vanwaar hierdie dinge kom.

*Gespierde Bybelse Christenskap verlustig hom óók in die Skepper se vingerafdrukke;
op die wêreld van stof, en plant, en dier, en mens.
Dit omhels die Vader se eindelose mildadigheid in die alledaagse;
nie net Sy versorging nie, maar ook Sy traktering.
Dit verwonder hom oor die geskakeerdheid van menslike vaardigheid,
en harnas óók wetenskap, tegniek en kuns in diens van die Koning.
Om bykans elke nering hang dit 'n stralekrans.
Alles wat dit doen, doen dit van harte — soos vir die Here (Kol 3:23).
In Sy Naam skoffel, skaaf en skrop dit (Kol 3:17).
Om Hom te verheerlik, stel dit vas, steek dit af, stapel dit op, en stem dit in (1Kor 10:31).*

Met oorgawe ontvang dit alles wat God geskape het as goed (Rom 14:14; 1Tim 4:4-5). Uit volle bors sing dit Ps 24:1: "*Aan die Here behoort die aarde en die volheid daarvan, die wêreld en dié wat daarin woon ...*"

+ Máár ware Christene is vreemdelinge en bywoners hier — op soek na 'n vaderland (Heb 11:10, 13-16; 1Pet 1:17; 2:11). Met geloofsoë sien hulle die pelgrimspad bestrooi met, ja, inderdaad goeie gawes van hulle Hemelse Vader. En hulle weet dis spatsels belofte — wat hulle weer en weer herinner aan die nuwe aarde waarheen hulle op pad is.

+ Ware Christenskap is veeleisend — baie! Om die koninkryk in te gaan, verg kragtige inspanning (Matt 11:12). En die pad loop deur baie verdrukking (Hand 14:22). Eintlik is dit oorlog, niks minder nie! (Ef 6:12).

Wat God se algemene genade betref, beteken bogenoemde dat die Christen se smal pad aan weerskante gapende afgronde het.

+ *Aan die een kant* is hierdie oorlog só fel dat hy of sy nie kan bekostig om nog met verkeerde vyande óók te baklei nie. Te veel geestelike *Don Quixotes* veg teen God se goeie gawes — met die swaard van askese en die spies van onttrekking (Rom 14:17).

+ *Aan die ander kant* is dit eenvoudig 'n feit dat 'n mens sag en lui gemaak word deur 'n oormaat van die toelaatbare en die wellewende. Christenkrygers wéét dit. Hulle verstaan die ironie — dat selfs die Here se goeie gawes, uitsoekerig en gulsig misbruik, dodelik kan wees. Daarom kasty hulle hul liggame en ontsê hulleself allerlei dinge — ter wille van 'n onverwelklike oorwinnaarskroon (1Kor 9:24-27).

Maar daar is 'n nóg groter rede waarom regte dissipels — die kruisdra-soort dus — nie so dikwels die goeie gawes van God se algemene genade geniet nie: *Hulle kom eenvoudig nie daarby uit nie!*

Só besig is hulle met die *uitnemende*, dat die *goeie* tweede viool moet speel. Hulle het altyd méér om te doen as wat hulle kan behartig. Soos Elisa se slaaf, is ook hulle oë oopgemaak om te sien waarvan andere nie eers weet nie. Óm hulle lewe dit van die Here se roeping en uitdagings.

Maar bo alles troon één hartstog vir hulle uit: *Die koms van die koninkryk!* En dís waarheen hulle tyd en middele en energie maar weer en weer grawiteer.

Dis nie aldag vir hulle maklik nie. Tussen die goeie en die uitnemende weet hulle is daar nie 'n teenstelling nie. *Máár die uitnemende verg alles!*

Gevollik moet die vriendelike uitnodigings van die goeie soos klokslag met dank van die hand gewys word.

Al behoort álles dus aan hulle (1Kor 3:22), bly die bykans verskeurende prioriteitspanning van 1Kor 7:29-31 'n belewingswerklikheid:

"Wat ek bedoel, broers, is dat die tyd kort geword het.

Wie 'n vrou het, moet van nou af so wees asof hulle nie 'n vrou het nie;

wie huil, asof hulle nie huil nie;

wie bly is, asof hulle nie bly is nie;

wie koop, asof hulle nie besit nie;

en wie betrokke is by dinge van die wêreld, asof hulle nie betrokke is nie

— want hierdie wêreld in sy huidige vorm is aan die verbygaan."

Dus, volwasse dissipels van die Here verstaan dat hulle vry is om hulle te verlustig in die goeie gawes van God se algemene genade. En wanneer hulle kans kry, geniet hulle dit — met dankbaarheid in hulle harte en lof op hulle lippe.

Máár

hulle harte, díé lê elders, hoër

— by die kennis van die Here,

by sy waarheidsevangelie,

by sy gemeente,

by die koms van sy koninkryk,

by sy verheerliking.

En by die kroon van die lewe!

><(((*)>

Nico van der Walt

T: 082 848 9396

E: nico.vanderwalt@reformed.org.za

W: www.imagodei.co.za